

troet at burde foreslaae en Nedsættelse for Byen Middelfart af indtil Halvdelen af det Bidrag, som de øvrige Kjøbstæder skulle yde, idet man ikke ganske kan miskjende, at denne By vistnok hidtil har havt alt Andet end egentlig Fremgang ved de fæste Jernbaneanlæg.

En anden Hovedforandring, som man har meent at kunne foreslaae, er, at man ikke ubetinget holder sig til Grundeidommene med Hensyn til Bidragene. Det er her kun for Landets Vedkommende, at man afviger fra Regjeringsforslaget; thi for Kjøbstædernes Vedkommende har dette allerede betraadt den Vel. Lovforslaget gaar jo nemlig ud paa, at Kjøbstædernes Bidrag skulle udredes af Kæmnerkasserne, men i dem indflyde jo ogsaa Skatter paa Næring, eller hvor ifølge Loven af 23de Januar 1863 Næringskatten er ophevet, Skat paa Formue og Leilighed. Noget Eignende har man troet det fuldkommen rigtigt, naturligt og retfærdigt at indføre ogsaa for Landets Vedkommende. Man kan nemlig ikke Andet end erkjende, at ihvorvel selve Grundeidommene utvivlsomt paa den varigste Maade ville vinde ved den Udvikling, som en Jernbane giver, saa er der dog ogsaa, idetmindste i Førstningen, reent personlige Interesser, der i høi Grad ville blive fremmede, og det er da navnlig forskjellige Næringsdrivende, som faae Leilighed til ved Stationerne at anlægge indbringende Næringsbrug, ikke at tale om, at Industri anlæg selvselgelig ogsaa vil kunne fremstaae af Jernbanens Nærhed. Vi troe, at disse personlige Interesser i Førstningen endog ville være dem, der mange Steder ville gaae forrest i Udviklingen, og at det vilde være alt Andet end naturligt, at lade dem gaae frie for Bidragydelse og derimod lægge hele denne over paa Grundeidommene. Udvalget har troet, at den naturligste og simpleste Maade, hvorpaa man kunde ramme saadanne Næringsbrug og Industri anlæg, vilde være at følge de Regler, som ere foreskrevne i Landcommunalloven af forrige Aar, § 50, hvis væsentligste Bestemmelser derfor ogsaa ere optagne i Udvalgets Forslag. Men for at dette kunde skee, maa man forandre den i Lovforslaget fastsatte Opkrævningsmaade, idet man da maa lade Beløbene passere gennem Amtsrepartitionsskattedene.

Med Hensyn til Bydelserne i Kjøbstæderne vil det være rigtigt at aabne en Udvei til, at Egningen kunde skee paa en noget hensigtsmæssigere Maade, end det efter det paa mange Steder endnu gjældende, men høist forældede Stattegrundlag kan skee. At Stattegrundlaget i mange Kjøbstæder er forældet og ikke svarende til de nuværende Forhold, har Rigsdagen erkjendt ved Vedtagelsen af Loven af 11te Februar 1863 om den kommunale Beskatning i Kjøbstæderne. Men da denne Lov endnu ikke er indført i nogen Kjøbstad og desuden, selv om den blev indført, ikke, efter den Maade, hvorpaa Lovforslaget ordner Bidragydelsen, vilde kunne komme til Anvendelse — hvad der heller ikke vilde være ønskeligt, idet da i Virkeligheden Kjøbstædernes hele Bidrag vilde falde paa Formue og Leilighed — har man foreslaaet at bemyndige Communalbestyrelserne til, hvor de maatte finde det hensigtsmæssigt at forlade for Halvdelen af de Bidrag, for hvilke Kæmnerkassen skal hæfte, det saa forældede og ofte ubrugelige Stattegrundlag, Grundtaxten, og derimod gaae over til en Fordeling efter Assurancesummerne, hvorefter altsaa Bygningernes Værdi vilde blive Hovedfactoren, medens ellers en for 100 eller 150 Aar siden fastsat Grundtaxt kom til at blive Hovedgrundlaget for Fordelingen.

Udvalgets Forslag slutte sig saaledes væsentligt til Regjeringens Udkast, og jeg skal hermed tillade mig at anbefale det, saameget mere som jeg troer, at det i det Væsentlige vil vinde den høitærede Indenrigsministers Billigelse.

Der er imidlertid stillet ikke saa Vædringsforslag, deels til Udvalgets, deels til Regjeringens Forslag, og Udvalget har gennemgaaet disse. Navnlig har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilje) stillet et Forslag, som i høi Grad afviger saavel fra Udvalgets som fra Regjeringens. Som jeg allerede ophyste tidligere, maa det af det ærede Medlem stillede Forslag i Virkeligheden betragtes som et forladt Stadium. I det Lovforslag angaaende den jydskke Tverbane, der blev forelagt i 1857, var der oprindeligt en Bestemmelse af væsentligt det samme Tankindhold som det ærede Medlems Forslag, men